

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/358/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217850
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713217850.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, P. O. Box 205, proti odporcovi: V. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q., K. S. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mestom Martin, so sídlom Martin, Námestie S. H. Vajanského 1, o zaplatenie sumy 5.117,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/82/2014-73 zo dňa 12. marca 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec v tejto časti vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 2.254,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 09. 03. 2013 do zaplatenia sa nedotýka.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 11C/82/2014-73 zo dňa 12. 03. 2015 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 2.254,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 09. 03. 2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol (výrok II.) s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa ako právny nástupca spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., návrhom podaným dňa 21. 11. 2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 5.117,37 eur s príslušenstvom a trov konania.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného bezúčelového úveru vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur) odporcovi. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Okresný súd skonštatoval, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol vzťahom spotrebiteľským, nakoľko právny predchodca navrhovateľa vystupoval a konal ako dodávateľ poskytujúci služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti a odporca konal pre svoju osobnú potrebu.

Citujúc ust. § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) súd návrhu navrhovateľa vyhovel len v časti istiny predstavujúcej nesplatenú časť poskytnutého úveru vo výške 2.254,60 eur.

Súd po preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko v zmluve chýba údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy o

spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona preto súd považoval úver poskytnutý odporcovi za bezúročný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu návrh navrhovateľa v časti prevyšujúcej nesplatenú časť úveru zamietol.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd navrhovateľovi v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka priznal úroky z omeškania z priznanej sumy vo výške 8,75 % počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti úveru.

Rozhodnutie o trovách konania si súd podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku v tejto časti spočívajúcej v zaviazaní odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 2.862,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.104,60 eur od 09. 03. 2013 do zaplataenia. V odôvodnení uviedol, že záver súdu prvého stupňa, že úver poskytnutý odporcovi je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy z dôvodu absencie údaju o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov potrebné považovať za bez úrokov a bez poplatkov, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Povinnosť uvádzať ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej hodnote RPMN pod hrozbou toho, že v opačnom prípade bude úver bezúročný a bez poplatkov, bola do zákona č. 258/2001 Z. z. zavedená novelou č. 568/2007 Z. z. účinnou od 01. 01. 2008. Vychádzajúc z prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01. 01. 2008, povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej hodnote RPMN pod hrozbou určenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov vznikla prvýkrát uplynutím dvoch mesiacov od prvého zverejnenia tejto hodnoty.

Súd prvého stupňa sa však pri rozhodovaní nezaoberal prechodným ustanovením zákona č. 258/2001 Z. z. so zreteľom na čas uzavretia predmetnej úverovej zmluvy dňa 28. 02. 2008. V tejto súvislosti navrhovateľ podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/94/2013 zo dňa 03. 10. 2013.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti (vo výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol) podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, majúc za to, že odvolanie navrhovateľa, pokiaľ tento namietal nesprávne právne posúdenie veci, je dôvodné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 4/2009).

Z obsahu spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplataenia sumy 5.117,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.359,20 eur od 13. 03. 2013, ktorá pohľadávka mu vznikla z dôvodu neplnenia si povinností odporcom zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0352836987 uzavretej dňa 26. 02. 2008 medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava) a odporcom. Uvedenou zmluvou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi splátkový úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur) s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 12,35 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, ktorý úver sa odporca zaviazal zaplatiť v splátkach vo výške 3.023,- Sk (100,35 eur) mesačne, pri počte splátok 72, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 03. 2008 a každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splátkou úveru dňa 20. 02. 2014. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 15,24 %, celkové náklady spojené s úverom vo výške 2.373,56 eur.

Okresný súd správne dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., v rámci ktorej mali odporca (ktorý nebol podnikateľom a úver nebral za účelom podnikania či výkonu povolania) postavenie spotrebiteľa a Slovenská sporiteľňa, a. s. (ako finančná inštitúcia poskytujúca úvery) postavenie dodávateľa. Okresný súd preto na danú vec správne aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, t. j. v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zákonom č. 568/2007 Z. z. bol s účinnosťou od 01. 01. 2008, mimo iných, novelizovaný § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. upravujúci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj následky neuvedenia náležitostí stanovených v ods. 2 citovaného ustanovenia. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola citovanou novelou doplnená, bol údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 7a ods. 2 (§ 4 ods. 2 písm. k/ cit. zákona). Uvedenou novelou bolo zároveň novelizované ustanovenie ods. 3 § 4 zákona č. 258/2001 Z. z., v zmysle ktorej novely mala absencia náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd, potom čo dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 258/2001 Z. z., považoval úver poskytnutý právny predchodcom navrhovateľa odporcovi za bezúročný a bez poplatkov.

Uvedenou novelou bol však do zákona č. 258/2001 Z. z. doplnený aj § 8aa upravujúci prechodné ustanovenia k predmetnej novele, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov [§ 4 ods. 2 písm. k)] do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 568/2007 Z. z., uvedené prechodné ustanovenie bolo zavedené z dôvodu, že príslušný orgán, resp. ním určená osoba mohla získať údaje od veriteľov potrebné na určenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na trhu až po 1. januári 2008, kedy novela nadobudla účinnosť, z ktorého dôvodu nebolo možné tieto hodnoty zverejniť skôr ako bola účinnosť zákona. Viedlo by to k situácii, kedy by veritelia neboli schopní uvádzať v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatváraných pred prvým zverejnením priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný spotrebiteľský úver povinnú zmluvnú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zákona. Okresný súd pri svojom rozhodovaní uvedené prechodné ustanovenie § 8aa zákona č. 258/2001 Z. z. doplnené zákonom č. 568/2007 Z. z. opomenul aplikovať. Pre rozhodnutie vo veci je však potrebné, aby sa pri vytváraní právneho základu dôsledne aplikovali aj prechodné a záverečné ustanovenia právnych predpisov relevantné pre rozhodnutie v danej veci. Nerešpektovanie týchto ustanovení môže predstavovať zásah do právnej istoty účastníkov právnych vzťahov, ktorí by boli takto pozbavení jedného z dôležitých komponentov právnej istoty - predvídateľnosti dôsledkov ich právnych úkonov v spojitosti s právnou úpravou platnou a účinnou v čase uskutočňovania týchto právnych úkonov.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh vo zvyšnej časti zamietol podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu po starostlivom prihliadnutí na všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, opätovne vyhodnotiť dokazovanie a posúdiť dôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku v zamietnutej časti, aplikujúc i príslušné prechodné a záverečné ustanovenia príslušných právnych predpisov. Vzhľadom na ust. § 8aa zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom sa bude musieť v prvom rade vysporiadať s tým, kedy došlo k zverejneniu priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 7a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a či veriteľ (právny predchodca navrhovateľa) mal v čase uzavretia úverovej zmluvy povinnosť a možnosť uviesť i údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ cit. zákona.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti a vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách

konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Výroku, ktorým súd návrhu navrhovateľa v časti vyhovel, sa odvolací súd nedotkol, keďže tento nebol napadnutý odvolaním.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.